

[Pia Christmas-Møller]

over for forslaget punkt C. 1., for vi kan ikke medvirke til at gennemføre kønskvotering som en betingelse for at yde tilskud til virksomheder. Et sådant tiltag vil være at gøre ligestillingssagen og dermed kvinderne en bjørnetjæne. Intet mindre!

Endelig skal det fremhæves, som det også er blevet det tidligere, at forslagets omfattende talmateriale i bemærkningerne ikke giver et præcist billede af den aktuelle situation, idet forholdene for kvindernes vedkommende har udviklet sig i gunstig retning siden 1985. Det er her væsentligt at hæfte sig ved, at regeringens bevidste bestræbelse på at sikre nye arbejdspladser først og fremmest i den private sektor har været til gavn for kvinderne.

Det Konservative Folkeparti kan med disse bemærkninger ikke anbefale forslaget i dets nuværende form.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det er et meget omfattende handlingsprogram, Socialdemokratiet her har lavet for at skabe uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder for kvinder, og det vil jeg da gerne rose Socialdemokratiet for. Det er udmærket at få skrevet tingene sammen.

Desværre er det også sådan, at det bliver lidt vanskeligere at kommentere dem, når det skal ske ud fra en arbejdsmarkedsvinkel, når nu forslaget lander oppe i Arbejdsmarkedsudvalget. Det var også det, der stærkt kom frem, synes jeg, i det, arbejdsministeren pointerede heroppe.

Jeg vil godt rose forslaget, men jeg vil også godt sige, at det på en række områder er temmelig ukonkret, og det er en skam. Hvis jeg må sige det sådan, synes jeg, det er dejligt, at Socialdemokratiet gennem årene har taget ideer til sig, som vi andre er kommet med. Da har man taget afstand fra det, men så er man altså undervejs blevet klogere. Det synes jeg er godt. Jeg kan godt komme med et lille hjertesuk over, at det har taget så lang tid, men nok om det, intentionerne i forslaget er vi skam enige i.

Analysen, der ligger til grund for det her forslag, kan vi ikke være uenige i, selv om de borgerlige med arbejdsministerens ord og nu også med fru Pia Christmas-Møllers ord tager afstand fra tallene i den. Det synes jeg nu ikke skal være det væsentlige, for hovedtendensen i tallene, i hvilken retning det går, er der ingen ændringer i.

Vi skal ikke glemme, at når det ikke er gået så galt, som tidligere prognoser har vist det ville gøre – også prognoser, som arbejdsministeren selv er kommet med, både den nuværende og den tidligere – så er det, fordi nogle har råbt vagt i gevær ustandselig i de her sammenhænge. Socialdemokratiet og SF kan godt rose hinanden af, at det præcis er dem, der har råbt højest, og det kan godt være en medvirkende årsag til, at det ikke er gået så galt. Men var der ikke nogen, der hele tiden tog fat om det her, så ville det være gået lige så galt, som der står i prognoserne.

Men i hvert fald, analysens hovedtendenser er ikke forkerte: Det er kvinderne, der kommer til at bære arbejdsløshedsbyrden, og det er kvinderne, som bærer den store manglende uddannelses byrde.

Jeg sad lige i anledning af, at jeg skulle kommentere det her forslag, og kiggede igennem, hvad det var, statsministeren sagde i sin tid, da vi havde redegørelsen om de her ting. Statsministerens egne ord var, at det er katastrofalt, at af de ufaglærte i dette land er det de 50 pct., der er kvinder. Og det er katastrofalt, at det stadig væk er sådan. Så der er god grund til stadig at diskutere de her ting, og der er god grund til at konkretisere det så meget, som man overhovedet kan.

Jeg skal bare tage nogle enkelte områder ud her, for fem minutter tillader ikke, at man kommer ind på alle de gode og knap så gode ting, der er i forslaget.

Men en enkelt ting vil jeg tage frem: Folkeskole, gymnasium, hf og efg osv. skal i hele sin virksomhed styrke ligestillingen. Ja, det har vi sagt i mange år, og det mener vi selvfølgelig alle sammen, og vi må til at drøfte nærmere hvordan. Jeg kunne forestille mig – det er noget, vi har talt om i hvert fald i SF – at man f.eks. i folkeskolens afgangsklasser, hvor man jo har en praktikperiode på en uge, simpelt hen sagde, at nu laver vi to praktikuger. Den ene praktikuge er efter elevernes eget valg. Den anden skal de simpelt hen gå ind i i et for deres køn utraditionelt erhverv, sådan at de får prøvet noget andet, og det gælder både drenge og piger.

Det kunne jeg godt forestille mig kunne være et konkret forslag til, hvordan man på det punkt kunne gøre mere end bare at sige nogle venlige ord om, at sådan skal det være, altså lidt mere konkret gå ned i, hvad det er, man præcis